

Damm, Wall: यो देहोऽं घनमयदधन्निः RV. 7, 6, 5. वि नवति नव च देहोऽं कृन् 6, 47, 2.

देहकार देह + 1. कार) m. Vater (der den Körper macht, bildet) MBh. 5, 3657.

देहकर्तार देह + क^०) m. die Körper (Leib und Leben) schaffend, Beiw. der Sonne MBh. 3, 157.

देहकृत् देह + कृत्) adj. den Körper (Leib und Leben) bildend, Beiw. des Vaters: तत्ते निरीदयो न पितापि देहकृद्दत्तः Bhāg. P. 4, 3, 24. Çiva's MBh. 13, 1067. m. Vater: यो ऽनरण्यस्य देहकृत् Bhāg. P. 9, 7, 3.

देहकोष देह + कोष) m. Gehäuse —, Decke des Körpers: 1) Flügel Çabdaś. im ÇKDr. Vgl. देहधि. — 2) Haut Wils.

देहक्षय देह + क्षय) m. das Abfallen des Körpers, Krankheit Çabdaś. im ÇKDr.

देहज देह + ज) m. Sohn Bhāg. P. 3, 20, 3. — Vgl. तनुज.

देहत्याग देह + त्याग) m. das Verlassen —, Hingeben des Körpers (Lebens), das Sterben M. 10, 62. Ragh. 8, 94. Kathās. 16, 51. Vid. 160.

देहद् m. Quecksilber (पारद्) Rāśan. im ÇKDr. — Zerlegt sich scheinbar in देह + द^० Körper —, Leben gebend, aber woher so benannt?

देहदीप देह + दीप) m. Auge (Leuchte des Körpers) H. ç. 119. — Vgl. देवदीप, दैवदीप.

देहधारक देह + धा^०) n. Knochen (den Körper tragend) H. 626.

देहधारण देह + धा^०) n. das Tragen des Körpers: त्रैलोक्यमपि मे कृत्स्नमशक्तं देहधारणे MBh. 5, 3638. so v. a. Leben: पूर्वस्मिन्देहधारणे in einem früheren Leben 7258.

देहधि देह + धि) m. Flügel Çabdaś. im ÇKDr. — Vgl. देहकोष.

देहधृक् देह + धृक्) m. Wind (den Körper tragend, erhaltend) Çabdaś. im ÇKDr. वायुर्यो वक्त्रसंचारो स प्राणो नाम देहधृक् Suçr. 1, 250, 9.

देहभान् देह + भान्) adj. im Besitz eines Körpers seiend; m. ein mit einem Körper, mit Leben begabtes Wesen, insbes. der Mensch H. 1366, Sch. Bhāg. P. 3, 8, 20. 9, 1. 4, 6, 7. 5, 3, 1. 9, 8, 22.

देहभुज देह + भुज्) adj. eines Körpers sich erfreuend, Beiw. Çiva's MBh. 13, 1067.

देहभृत् देह + भृत्) adj. einen Körper tragend; m. ein mit Leben begabtes Wesen, insbes. der Mensch H. 1366. MBh. 13, 1067 (Beiw. Çiva's). Bhāg. 8, 4. 14, 14. Ragh. 8, 50. Bhāg. P. 7, 7, 46.

देहभार देहम्, acc. von देह, + भार) adj. auf die Ernährung des Körpers —, auf die Erhaltung des Lebens bedacht Bhāg. P. 5, 3, 3. 26, 12.

देहयात्रा देह + यात्रा) f. 1) der Hingang des Körpers, das Sterben Trik. 3, 3, 355. H. an. 4, 258. Med. 1. 269. — 2) der Unterhalt des Körpers, das Fristen des Lebens Bhāg. P. 4, 23, 20. Vedāntas. (Allah.) No. 149. Speise Trik. 2, 9, 18. 3, 3, 355. H. an. Med.

देहलक्षण देह + ल^०) n. Körpermal H. 365.

देहला f. ein berauschendes Getränk Çabdaś. im ÇKDr.

देहली (von दिह्; vgl. देहो u. देह) f. gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 44. Aufwurf vor einem Hause, Auftritt, Schwelle, Terrasse AK. 2, 2, 12. H. 1009. ०लीषु (v. 1. ०लीषु) Çāṅkṣ. Gṛh. 2, 14. देहलीमुक्तपुष्पैः Megh. 85. मङ्गलेदेहलीनाम् Māṇṣ. 6, 17. द्वार्यु विद्रुमदेहल्या भातम् Bhāg. P. 3, 23, 18. Die Form देहलि kennt Çabdaś.

III. Theil.

देहवत् (von देह) adj. mit einem Körper versehen; m. ein belebtes Wesen: श्रियं देहवतीमिव R. 6, 99, 44. अघा जरा देहवताम् MBh. 5, 1523. Bhāg. 12, 5. Bhāg. P. 6, 1, 44.

देहवायु देह + वायु) m. ein Wind des Körpers (vgl. अयान, उदान, प्राण, व्यान, समान) Trik. 3, 3, 268.

देहशङ्कु देह + श^०) m. Steinpfiler (! nach dem Schol.) Kāṭṣ. Ça. 24, 3, 31.

देहसंचारिणी देह + सं^०?) f. Tochter H. ç. 114.

देहसार देह + सार) m. Mark (Essenz des Körpers) Rāśan. im ÇKDr.

देहात्मवादिन् देह - आत्मन् + वा^०) adj. subst. der Leib und Seele für eins erklärt, ein Materialist, ein Kārvāka ÇKDr. Wils. Vgl. देहात्मवाद Madhus. in Ind. St. 1, 13.

देहावर्ण देह + आव^०) n. Rüstung MBh. 7, 4422.

देहिका (von दिह्) f. ein best. Insect, welches die Erde aufwirft, Trik. 2, 5, 13. मृदेहिकात्पदेहपि मुवाग्नेषाप्यणीयसा । करोति मृद्धारच-यमुपदेशः स योगिनाम् || Mārk. P. 43, 52. — Vgl. उदेहिका. उपदेहिका.

देहिन् (von देह) 1) adj. mit einem Körper versehen; m. ein belebtes Wesen, insbes. der Mensch M. 1, 30. 5, 49. 105. 9, 33. Bhāg. 2, 13. 59. 17, 2. R. 1, 81, 5. Suçr. 1, 119, 5. 261, 13. Bhartṛ. 2, 18. Pañkāt. 1, 382. Hit. Pr. 26. 1, 35. 156. Kathās. 20, 70. — 2) m. die (in einen Körper gehüllte) Seele Kāthop. 5, 4. 7. Çvetāçv. Up. 2, 14. Bhāg. 2, 22. 5, 13. 14, 5. Suçr. 1, 150, 10. Bhāg. P. 3, 31, 30. — 3) f. देहिनी (?) Erde H. ç. 156.

देहेश्वर देह + ईश्वर) m. die Seele (Herr des Körpers) Mārk. P. 26, 18.

दैत (von दीत्ता) adj. zu der Weihe in Beziehung stehend u. s. w. Liṭṭ. 1, 5, 14. अक्रस् 8, 4, 12. 10, 10, 6. दैतादिप्रुहिमा Kull. zu M. 5, 44.

1. दैत्य (von 3. दिति) m. ein Sohn der Diti, ein Asura, ein Feind der Götter AK. 1, 1, 2, 7. H. 238, Sch. MBh. 3, 1694. 12203 दैतियी Aṅg. 10, 7 fehlerhaft für दैतियो). 12220. दैतियाश्चाप्यदैतयोः (d. i. देवाः) Hariv. 11931. R. 1, 43, 38. Bhāg. P. 6, 18, 9. Insbes. heisst so Rāhu Varāh. Brh. S. 5, 34.

2. दैत्य (vom vorherg.) adj. f. ई zu einem oder zu den Daiteja in Beziehung stehend, daher kommend, ihm oder ihnen gehörig: दैतियी चासुरी प्रजा MBh. 12, 7544. वाण Hariv. 10771.

1. दैत्य (von 3. दिति) P. 4, 1, 85. m. = 1. दैतिय AK. 1, 1, 2, 7. Trik. 1, 1, 7. H. an. 2, 367. Med. j. 31. M. 3, 196. 12, 48. MBh. 1, 2482. N. 4, 11. Bhāg. 10, 30. Hariv. 11551. 12166. Çāṅk. 48. VP. 76 u. s. w.

2. दैत्य (vom vorherg.) 1) adj. = 2. दैतियः वपुस् MBh. 13, 2281. संकार R. 1, 30, 6. अस्त्र R. Gorā. 1, 30, 20. — 2) f. स्त्री a) eine best. wohlriechende Pflanze (मुरा) AK. 2, 4, 4, 11. H. an. Med. Nach Med. auch = चाण्डाय-धि. — b) ein berauschendes Getränk Trik. 2, 10, 15.

दैत्यगुरु दि^० + गुरु) m. der Lehrer der Daitja, Bein. Çukra's; der Planet Venus AK. 1, 1, 2, 26. H. 120. Varāh. Brh. S. 104, 34.

दैत्यदेव दि^० + देव) m. der Gott der Daitja: 1) Bein. Varuṇa's Trik. 1, 1, 75. — 2) Wind (personif.) H. 1107.

दैत्यद्वीप दि^० + द्वीप) m. N. pr. eines Sohnes des Garuḍa MBh. 5, 3596.

दैत्यनिसूदन दि^० + नि^०) m. der Vernichter der Daitja, Bein. Viṣṇu's ÇKDr. nach einem Purāṇa.

दैत्यप दि^० + प) m. der Fürst der Daitja, Bein. Bali's MBh. 13 4698. दैत्यपाति m. desgl. Kathās. 10, 39.